

17.

АКТЪ.

25 Зилхидже 1164 г. (3 ноември 1751 г. отъ Р. Хр.).

Този актъ се написа и издаде, поради слѣдната причина:

Селото Тетевенъ, Севлие夫ска каза, е вакфирано на вакъфа за въ полза на двата свещенни мухамедански градове (Мекка и Медина) още отъ първитѣ турски султани, чийто гробове да имъ бждатъ чисти и свещени!, т. е. още отъ деньтъ, когато сграната е била покорена отъ тѣхъ.

Управлението на това село е възложено на мене, като на мюлтезиминъ-управитель.

Жената Райна, по народность християнка, съпруга на Теодоръ отъ сѣщото село е притежавала едно здание, състояще се отъ едно праздно мѣсто за дукань, една стая и единъ дворъ, лежащи въ долната махала на с. Тетевенъ. Това свое здание притежателката Райна доброволно продаде за 41 гршъ на Иванъ Николовъ, жителъ така сѣщо на с. Тетевенъ. Съсѣдитѣ на това здание сж: отъ една страна Цвѣтко Маджовъ, отъ друга Василко Дралевъ, отъ третя Янчо Иончовъ, а отъ четвърта—общия пжтъ.

Ние въ качеството си на управитель-забитинъ на сѣщото село и съгласно съ стария законъ, като си получихме^{ам} правото си за тапия, издадохме на купувача Иванъ Николовъ настоящия тапийски актъ. За напръдъ никой нѣма право, нито отъ наша страна, нито отъ други външни лица, да му се намѣсваме въ владѣнието на това здание,

25 день отъ мѣсець Зилхидже 1164 год. егира (3 ноември 1751 Р. Хр.).

Под.: намѣстникъ-управитель и войвода на с. Тетевенъ
Мехмедъ Назифъ.

(М. П.) Мехмедъ.

Свидѣтели: Хаджи Лазаръ попъ Костантиновъ, Ганчо Крайовъ, Дочо Атанасовъ, Мавруди Русевъ, Вълчо Кръстовъ, Малчо Петровъ — Мерджевъ.

18.

АКТЪ.

6 Джемази-юл-Евелъ 1165 г. (22 Мартъ 1752 г. Р. Хр.).

Да се напише и издаде тоя актъ, причината е слѣдната:

Четиритѣ егреци (гори), които сж извѣстни съ името „Юушница Яйлжй“, лежащи на близу до монастыря „Св. Иванъ“